

POËZIE AAN DE VECHT

2018

Gedichtenbundel

Poëziefestival

Ter gelegenheid van de Nationale Gedichtenweek

25 januari 2018

Locatie: De Danne Ateliers, Breukelen

Een initiatief van de Stichting Poëzie aan de Vecht

Speciale gasten:

- Baban Kirkuki, dichter
- Azar Tishe, dichter
- Marcel Blekendaal, De Polderwachter

Draagt voor uit eigen werk.
Draagt voor uit eigen werk.
Eindigt de avond op zijn eigen en unieke manier met een poëtische performance.

Met dank aan:

De Danne Ateliers, Breukelen
Het Prins Bernhard Cultuurfonds
Rabobank Gooi en Vechtstreek
Boekhandel van Kralingen Breukelen
Jacintha Egbers, fotografie
Maud van Wielink, coaching voordragers

Drukwerk is verzorgd door Multicopy, Maarssenbroek Lage Weide

Bestuur van Stichting Poëzie aan de Vecht:

Annet Koops, Breukelen
Ellen Dijkstra, Breukelen
Jantine van der Lecq, Maarssen
Nelleke Jaspers, Maarssen

www.poezieaandevecht.nl

Inhoudsopgave

naam

Marcel Mengelers

Mijke Moons

Zelvoyca Egbers

Ludgarda Lont

Piet van den Akker

Ietje van den Born

Susanne van Leendert

Ingrid Doornbos

Joke van Kouterik

Koos van Belzen

Jantine van der Lecq

Annet Koops

Jan Molkenboer

Julian Ceder

Azar Tishe

Jonna Meesters

Pauze

Baban

Joke Kouterik

Ingrid Doornbos

Susanne van Leendert

Marcel Blekendaal

Titel

In veroering (uit: De toon gezet, 2017)

Blues (uit: De toon gezet, 2017)

Ik (Margreet Jansen)

Het is mijn beurt om op te gaan

Ik ben al groot (Hans Kuypers)

Hou je oren open (Karel Eykman)

Leen me je pen

Jochie

Kip in de tuin

Om haar hals

In mijn hoofd

Later

Verlies en Winst rekening

Nazomer

Theater

Een vrouw

Het is daarom

Bij de gedachte alleen al

Theater

Ontmoeting

Dit glas (Neeltje Maria Min)

Ik ben mooi geworden

Verder van huis

Laatst las ik een boek

Allah

Optreden professioneel dichter

Wetenschap

Ziel

Op drift

Poetische performance

Marcel Mengeler
Wethouder Cultuur van Stichtse Vecht
Gedichten uit De toon, uitgegeven door de NAU

In vervoering

Een lyrisch samenspel
kan leiden tot een lied
dat telkens zuiver treffend
de toehoorder ontroert

De zanger die gelooft
zich mee laat voeren
door heugelijke emotie
blijft in zijn ziel geroerd

Als het theater bekoort
zender en ontvanger
op dezelfde golf vervoert,

dan zijn in het slotakkoord
luisteraar en zanger
door empathie gevloerd

Blues

Om liefde vragen
en dan haat ontvangen
doet je verlangen
naar muziek die troost

Zout in een wond
is pijn in het kwadraat
zoiets als hoogverraad
door je eigen lief

Het onverdiende
onrecht dat geschiedt
het intense verdriet
kan een mens doen breken

juist in dat diepe dal
ontspringt de bron
waarmee de blues begon
als keerzijde van geluk

Mijke Moons
Kinderburgemeester van Stichtse Vecht
Gedicht: Margreet Jansen

IK

Binnen in je
fluit een vogel
kwetsbaar zacht
zijn eigen lied

meestal kun je hem goed horen
maar af en toe dan lukt dat niet

Je voelt je plotseling onzeker
en je denkt heel negatief
een ander kan het vast veel beter
en vinden ze me nog wel lief

Wie ben ik en wat wil ik nou
val ik niet uit de toon
Ach laat ook maar ik doe wel mee
dan lijkt ik heel gewoon

Je past je aan en doet je best
loopt keurig netjes in de rij
je doet precies als iedereen
want dan hoor je er immers bij

De vogel voelt zich wat verloren
niet meer vrij maar in een kooi
Hij fluit nog wel maar heel voorzichtig
en het klinkt niet meer zo mooi

Misschien wil hij je zo vertellen
dat hij jou het beste kent
Dat je gewoon jezelf mag zijn
en dat je dan het liefste bent

Vertrouw hem maar
hij weet heel veel
de vogel met zijn lied

Hij slaat heel graag zijn vleugels uit

Maar af en toe
dan lukt het niet.

Zelvoyca Egbers

Het is mijn beurt om op te gaan

Het is mijn beurt om op te gaan;
ik loop naar de fruitmand, ik speel de banaan.

Het toneelstuk “Het muizenhuis”

Daar is het écht pluis

Ik ga af en weer op,
dit toneelstuk is echt top!

Ik ga nog één keer op, maar,
Nu is het toneelstuk wel bijna klaar.

Zelvoyca Egbers
Gedicht: Hans Kuyper

Ik ben al groot

Ik ben al groot ,
maar mamma is groter.
Dit is een boot
en dat is de boter.

De vis had al beet,
maar de visser nog beter:
Wat ik hier meet
Is meer dan een meter.

M'n broertje heeft trek
en de boer heeft een trekker
De boot was wel lek,
Maar het water heel lekker!

Vind je dit gek?
Het kan altijd nog gekker.

Elvoyca Egbers
Gedicht: Karel Eykman

Hou je oren open

Hou je oren open, doe je ogen dicht.
Je ogen zijn die gaatjes, hier in je gezicht.
Hou je ogen gesloten, maar je oren niet.
Dan kan ik je vertellen, wat je nou niet ziet:
Ik zie opeens veel bloemen, en daar een
stapelbed
Ik zie een wasmachine, dat zie ik nou maar net.

Maar....
jij doet je ogen open!
Je gelooft niet wat ik zeg!
Je wou me niet geloven!
Dus nou is alles weg!

Ludgarda Lont

Leen me je pen

Auteur, leen me je pen

Leen me je pen,
om net als jij, mijn tijd te verdrijven
en onverlet liefdes gedichten te schrijven

Leen me je pen,
zodat ik iets buitengewoon kan creëren,
en jou vurig, vlijtig in al je facetten te imiteren

Auteur, leen me je pen
Leen me je pen,
dan schrijf ik toegewijd onder jou naam
en scoor gestaag heel wat fans en faam

Leen me je pen,
om ongedwongen lol en liefde door te geven
enkel met één kleur beschreven

Auteur, leen me je pen, toch?
Leen me je pen,
teneinde, over het papier heen te zwieren,
moeiteloos de harten van velen sieren

Auteur,
wees nou zo lief
leen mij dat ene...
kleurpotlood, als het u blijft

Piet van den Akker

jochie

een jochie van twee
loopt dromend
zonder zijn luier
door de smalle gang
van het vakantiehuis.

hij loopt zo maar
droomt zijn dromen.
zijn ogen lachen
een stille glimlach.
met zijn hand
strijkt hij langs de wand.
ook gaat hij
met een hand
langs de andere wand.

daar staat hij.
ineens voelt hij
dat hij beide wanden
tegelijk kan raken
hij zelf in het midden.
verbaasd is hij
en verrukt over
deze ontdekking

Piet van den Akker

Kip in de tuin

je zachte getok in de vroege morgen
je harde kakelen als je honger hebt
je scharrelt in de tuin tussen veel bladeren
je bent gek op bladeren van de druif
je rent achter de andere kippen aan
je pikt het legmeel uit hun snavels
Je blijft wroeten in de zwarte aarde
Je rode kam doorzichtig in het zonlicht
Je kinlel trilt bij het voortdurend knikken
Je snavel duwt een ei onder je veren
Je oren een beetje grijzig van kleur
Je bijziende blik met een schuine kop
Je halsveren van licht naar donker bruin
Je kopversierselen waarmee je transpireert
Je eindeloze nieuwsgierigheid

Je schreeuw in de ochtend

– heb je een musje verschalkt

Hanen kraaien - kippen kakelen

Ietje van den Born

Om haar hals

Om haar hals draagt ze
de hele familie

het land dat ze lief heeft
trapt ze van zich af

haar verscheurde land
stoflaag van ellende

ze proeft de pijn
van gemis

ruikt de geur
van heimwee

moeder en vaderland
thuis

Ietje van den Born

In mijn hoofd

in mijn hoofd
zoekend naar woorden
ben ik de afwezige
dit is
altijd het geval
wat ik ook wil zeggen
ik vind geen woord

wanneer ik zoek
vind ik leegte
en altijd
vullen anderen
de gaten in
die ik achterlaat

geef mij de tijd
zelf te zoeken
en niet te vinden
gun mij mezelf.

Suzanne van Leendert

Later

Wanneer mijn haar de strijd om kleur verliest
stramme spieren uit de pas lopen
mijn hart niet langer klopt
in het ritme van de tijd

wanneer ik elk kwartier drie keer hetzelfde vertel
lijntjes in mijn gezicht niet langer weglach
ze kraters zijn geworden waarin ik verdwaal
op zoek naar een ooit gemiste afslag

wanneer je mijn tanden op het nachtkastje vindt
mijn oren in mijn tas, kalk in mijn aderen
al wat mij vertrouwd is mij verlaat
tijdens het voorspel van de dood

kijk dan in mijn ogen.

Kijk dan in mijn ogen.

Zie een meisje

met twee vlechtjes
en grote dromen.

Ingrid Doornbos

Verlies en Winst rekening

Verlies is
dat wat had
moeten zijn
maar niet is
en nooit wordt.

Winst is
afzien van wat
wordt verwacht
en wat is
laten worden.

Als dat wat niet is
toch mag zijn
is verliezen winst.

Als verder ook
dat wat is wordt
is dat winst
in het kwadraat.

Joke van Kouterik

Nazomer

Ik-tussen de planten
Die zelf hun plaats kiezen
Hier en daar
Ook tussen de stenen
Al verdord soms
Zaden uitgedeeld.

Een vogel
Zingt en
Er is al muziek
In mijn hoofd
Is dit geluk.....?

Koos van Belzen

Theater

Hier aan de Vecht, dichtbij het water
houd ik mij zelf een spiegel voor,
van doek tot aan decor,
toon ik de wereld het theater.

Geen Sophocles met alle Griekse helden
of Shakespeare, Bredero of Brecht,
geen heraldiek of elyzeese velden
zijn wij de hoofdrolspelers aan de Vecht.

In vele, vele vormen van revue
is dit het mooiste schouwtoneel

Van speel en speel en speel

Een prachtig spel van hier en nu
'de regisseur bent U en ik en nogmaals U

Vanavond speel ik mijn rol aan de rivier
en dichter bij het water
ik acteer op eigen wijs en mijn manier,
dit Danne-atelier is even mijn theater.

Nog voor dat ik het podium betreed:
Als ik mijn rol maar niet vergeet....

En weinig theatraal, maar levensecht

Poëzie ik aan de Vecht.

Jantine van der Lecq

Een vrouw

Een vrouw, geen mens zo mooi als vrouw
hoewel ik toch voor mannen val
zie ik in alle vormen vrouw
zoek ik in films naar haar
op foto's en op schilderijen
En in de tijd
op blote voeten op het strand
op hakken in de stad
en op scheve schoenen loopt zij voor mij uit
haar benen door haar leven en het mijne
ik kijk naar haar
De wereld achter haar gezicht
dat is waar mijn geboorte ligt.

Annet Koops

Bij de gedachte alleen al

Tijd is soms
een lege, verlaten, vervallen fabriekshal
op een winderig, koud, afgelegen industrieterrein
Waarin lopen
weg
gaan
is
van
iets
harteloos
onbestemds

Tijd is soms
een fel-witte zonovergoten zomerdag
op een geel gebleekt en verdord grasveld
Waarop zitten
ver
gaat
en
gaten
prikt
in
weeë
juli
geur

Tijd is soms
het afgekoelde vlokkerige vette badwater
in een badkamer met vloerbedekking vol verloren haren
waarin liggen
rimpels
geboren
laat worden
door
golfjes
klotsend
kippenvel

Tijd is soms
Twee uur wreed
En drie minuten lief
Cadeautjes brengend
Terwijl sinterklaas
Niet meer wordt geloofd.
En het vel op de chocolademelk verschijnt....

Tijd is soms bij de gedachte alleen al

Annet Koops

Het is daarom

Het is geen persoon

Het is niet jou

Jij bent niet echt van vlees en bloed

Het is daarom

niet echt, niet heus, niets goed

Het is geen liefde

Het is een methode

van liefhebben die kan worden

uitgevoerd door elke toneelmeester en apotheker

Het is daarom

dit waarom-theater

Een spel van het niet zeker

mogen zijn.

Waarvan acte.

Jan Molkenboer

Theater

Onder de huid van de ander

Theatraal gelijk een vorst schreed hij

Lichte overdrijving, zoekend cohesie

Schommelende knikkende pinguïn op de bok

Voor de een 'n klucht, voor de ander extase

De eerste noten vragen sereniteit

Gelijk een stil protest roept om aandacht

Muziekaal theater mag je ondergaan

Een opgetrokken doek scheidt beeldvorming

Verwachtingen worden gekoesterd

Mensen willen gluren, opzien naar de klucht

Een beleving vervuld van nieuwsgierigheid

Theater uiting van verbazing

Het roept emoties op, geeft energie

Ontreddering, exaltatie en soms weemoed

Omzien in het levenstheater biedt een breed

Publiek.

Jan Molkenboer

Ontmoeting

Via een stenige binnenweg, gelijk de bedding van een beek
Lokt avonds de bewoonde wereld, een dorp, een herberg
De zwerver sluit makkelijk vriendschappen
In elke omgeving zwaaien vertrouwde vrienden
Een oude man onhandig steunend op zijn stok beklagt zich
Slentert wat rond en vindt het vettige hemd van een schaap
Achter een muurtje valt de zwerver in een bedwelmende roes
Ochtends hangt een lint van onzichtbare nevel boven het water
Helder water uit een beekje om zich op te frissen
Ochtend frisheid, de zuivere lucht vult zijn longen
Gierzwaluwen fourageren boven de akkers
Zittend op hun staart flapperen vier konijnen hun oren
Een kloek wordt omringd door korengelike kuikens
Het jonge groen luidt het voorjaar in, bladeren ontrollen
Boven het weiland hangen dunne slierten nevel
Een ekster springt van steen naar steen, zwart wit
Zwermen spreeuwen op jacht naar larven en insecten
Smalle paadjes slingeren tussen ijle populierenbosjes
Op een kilometerpaal zit een venter met snuisterijen
De marskramer met gladde tong groet vriendelijk
Zijn houten poot rust op dorre takken naast zich
Hij is klein en smal en oogt als een tinnen soldaatje
Op zijn verzoek geeft de zwerver zijn open tabaksdoos
Samen stoppen zij keuvelend een pijpje
Uit twee schoorsteentjes kringelt een rooksliertje

Vriendschap.

Julian Ceder
Gedicht: Neeltje Maria Min

Dit glas

Dit glas
geeft mij het kind weer dat ik was.
Maar er is niets dat ik herken:
de oogopslag,
het handgebaar,
wij lijken niet meer op elkaar.

Het kind waaruit ik ben ontstaan,
kijkt mij verwijtend aan.
Het spreekt de taal, die ik toen sprak
en hart en ogen spreken mee
maar wat het zegt, versta ik niet,
want wij zijn twee.

Nee, er is niets dat ik herken
en er is niets dat ik versta.
Hoe kan het zijn dat ik dit was?
Hoe kon ik worden die ik ben?

Azar Tishe

Ik ben mooi geworden

Ik ben mooi geworden

Ontzettend mooi

Zo mooi dat zelfs de bloemen in de tuin van onze buurman jaloers werden,
en de vuurvliegjes stiekem over de hoge muur naar mij hebben gekeken

De mooie klimop maakte zich los van het hek om zich om te draaien.

Heel verbaasd keek ze naar mij.

Ze wilde weten hoe ik in een nacht zo mooi ben geworden.

Iedereen wilde mijn geheim weten.

Via mijn ogen wilden zij mijn geheim uit mij trekken.

Ik zit op de bank op de veranda

Ik aarzel,

ik kijk naar de zon.

Nee, ook hij weet mijn geheim niet.

Misschien dat de maan het weet,

ja, de maan kent mijn geheim.

Gisteravond keek zij over de hoge muur,
toen heeft zij mijn geheim ontdekt.

Ik heb haar zien kijken.

Toen zij zag dat ik haar zag, knipoogde zij,

Een knipoog van raak niet in paniek,

ik vertel het niemand.

Jouw geheim is altijd veilig bij mij.

Ja, alles wat in de diepe donkere nacht gebeurt, blijft geheim.
Alle geheimen en codes weten alleen jij en de nacht.

Gisteravond is mijn huid gegoten.
Ik ben iemand anders geworden.
Het was door jou, door jouw liefde,
Dat ik zo mooi ben geworden.

Sinds gisteren ben ik bang.
Bang om in de spiegel te kijken.
Ik ben bang,
Dat ik mezelf niet meer herken.

Zo mooi ben ik geworden
Van jouw liefde, van jouw kus.

Azar Tishe

Verder van huis

Ik lees op de muur van station Utrecht:

Hoe verder hij ging,
des te langer was zijn terugweg.

En ik denk na.

Hoe ver ben ik?

Van mij, van jou, van huis?

Moet ik nog verder?

Ja, zeker, stoppen kan ik niet.

Dan ben ik nog verder van alles.

Ik ben bang.

Als de terugweg te moeilijk wordt
of als ik de weg kwijt ben.

Ik luister en luister en luister,
maar er is niks dan stilte.

Ik ben bang

Om terug te kijken, om terug te gaan.

Als ik me omkeer, zijn ze er dan nog?
mijn geliefden, mijn dierbaren,
mijn moeder, mijn zus?

Maar er is geen keus.

Ik moet verder,

ik moet gaan.

De wind, voor altijd mijn vriend,

fluistert zachtjes,

jij moet gaan.

Er is nooit een andere keus

voor ballingen.

Ik trek mijn schoenen aan.

Sta aan de deur,

Ik moet verder,

Ik moet verder,

Ook als er geen terugweg is.

Jonna Meesters

<https://www.youtube.com/watch?v=-7pGKOWrrM>

Laatst las ik een boek

Laatst las ik een boek
over een meisje
uit een verre uithoek
van de wereld

Afgesloofd en uitgebuit
berooft van haar kindertijd
opgezadeld met een onzekere toekomst
omdat ze niet tot 10 kan tellen
omdat ze het woord 'kind zijn' niet kan spellen

altijd horen dat ze niets is
altijd doen alsof ze niets voelt
ze hoopt dat hij wat anders bedoeld
maar ze heeft het mis

ze moet schoonmaken
en het mag haar niet raken
dat vele
buiten mogen spelen

en zij zal,
altijd moeten dienen
niets mogen verdienen
jij verdient beter
als je dat maar weet

Jonna Meesters

Allah

Allah,

Ik ken u niet

ik weet niet wie u bent

ik denk dat u mij niet ziet

ik denk dat u mij niet kent

Ik heb wel over u gehoord

Op het journaal

Er wordt voor u gemoord

Ze zijn radicaal

U zegt dat u dat niet bent

Dat u diegene niet kent

dat ze niet bij u horen

U zegt ze zijn verloren

In uw woorden

In uw woorden over liefde en geluk

Uw woorden zijn stuk

gemaakt door diegene het stuk wilden

Ze vechten in uw naam

Maar ik geloof het als u zegt

dat u vecht

voor de gene die worden omgelegd

Die uw woorden verkeerd begrijpen

Alleen het niet mogen voelen

door degene die de macht grijpen

In uw naam, maar het verkeerde bedoelen.

Joke van Kouterik

Wetenschap

We zijn niet wat we zien

We zien niet wat we zijn

Ikin de spiegel

“bottom-up-down”

“strange-top-charm”.

Neutrino's vliegen door me heen

3 quarks gedeeld door Higgs.....

Zonder God.

Wie is de schoonste

In het land ?

Tussen gevoel en verstand.

Ingrid Doornbos

Ziel

Een enkele keer

ervaar ik haar van nabij.

Behoedzaam neem ik haar

op in letters, woorden,

en gebroken zinnen.

Vat haar toch

niet, want zij omvat

mij. Fluisterend spelt ze

mijn naam

dichter in mij

Suzanne van Leendert

Op drift

Vanochtend liep ik naar het park.

Rillend ritste ik mijn jas dicht.

In de lucht zat grauwe waterkou.

Ik verlangde naar grond die blote voeten warmt
terwijl rozen klappen voor de zon, naar krekels
die onbeschaamd hun stem laten klinken,
boterbloemen die buigen voor een vlinder,
lavendel die niet hoeft te kiezen
tussen paars of blauw.

Tevergeefs zocht ik een klavertje
in vieren gedeeld
dat gevonden wilde worden.

Ik stuitte op een briefje
dubbel gevouwen, vochtig
met uitgelopen letters

mijn lief
de zee twijfelt nooit, weet
dat na eb vloed volgen zal

Ik stopte het in mijn zak
liet de woorden hun weg vinden
verankeren.

Marcel Bleekendaal
De Polderwachter

Vecht gedicht

Man, wat heb ik een hekel aan de Vecht
die bochten, die buitens, zo banaal
doe mij maar het Amsterdam Rijnkanaal
dat is tenminste lekker recht

Haar schoonheid is nagenoeg fenomenaal
hier stroomt het OerHollandse verhaal
van het landschap langs de lineaal
lang leve het Amsterdam Rijnkanaal

Daar flits je langs de ijle populieren
vlot op de fiets van A naar B
Amsterdam Breukelen in vijf of vier kwartieren
windje tegen, windje mee

U denkt nu: fijn dat iemand dit eens zegt
dus kom mee naar buiten allemaal
dan bezingen we het Amsterdam Rijnkanaal
en dichten we die ouwe Vecht

